

Krig kan true, men sandheden vil ændre klimaet

23. april (EIRNS) – Lad os ikke besnæres af ståhejen der slår om ørerne på de godtroende, der falder for tossestregene i forbindelse med Bidens klimatopmøde. Bag denne uforsonlige buldren kan krigens lave trommeslag høres. Tag bemærkningerne fra den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin på topmødet i går: "I dag vil ingen nation kunne finde varig sikkerhed uden at tackle klimakrisen... Klimaændringer gør verden mere usikker, og vi er nødt til at handle... Klimakrisen er en dybt destabiliserende kraft for vores verden. Når Arktis smelter, øges konkurrencen om ressourcer og indflydelse i regionen. Tættere på ækvator truer stigende temperaturer og hyppigere og intense, ekstreme vejrhændelser millioner i Afrika og Mellemamerika med tørke, sult og fordrivelse". Dette er en omformulering af politikken fra 1974 i 'National Security Study Memorandum-200', kaldet "Konsekvenserne for USA's sikkerhed og oversøiske interesser af verdensomspændende befolkningstilvækst".

Den indiske minister for energi og ny og vedvarende energi, Raj Kumar Singh, udformede den 31. marts modargumentet, da han sagde: "Der er 800 millioner afrikanske mennesker, der ikke har adgang til elektricitet. Vi (Indien) vil opnå hvad end der må opnås, fordi vi får investeringer. Hvad med disse (afrikanske) lande?"

Omend der blev underskrevet et forståelsespapir mellem USA og Indien, der støtter Bidens klimadagsorden, er sandheden om den "store nulstilling" dagsorden for affolkning kendt af Indien. Når man ser modstanden mod russisk og kinesisk tilstedeværelse i Centralafrika fra franskmændene, briterne og USA, brugen af islamiske terrornetværk til at lukke Totals LNG-projekt til 20 milliarder dollars i Mozambique og mordet på præsident Idriss Déby af Chad, en stærk tilhænger af Transaqua-

vandforvaltningsprojektet, ved man, at udsigterne til ægte økonomiske fremskridt og en afslutning på de langsigtede virkninger af kolonialisme på det afrikanske kontinent er det reelle mål for de økonomiske lejemordere som Mike Bloomberg, hvilket var så tydeligt ved Bidens fiasko.

I Tyskland, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, har vi en syntetisk skabelse kaldet Annalena Baerbock, kanslerkandidat for Det Grønne Parti. Hendes politik, herunder "ambitiøs klimabeskyttelse" fra NATO, et "transatlantisk klimapartnerskab" med USA og en ændring af den tyske industri for at skabe "klimaneutralt stål" i modsætning til det "autoritære Kina", kan meget vel vise sig at blive den næste tyske regerings politik. Baerbock har tilbragt tid ved London School of Economics, hvilket ikke burde komme som nogen overraskelse. Er hun skåret over den samme læst med det britiske flag som Hans Joachim ("Sir John") Schellnhuber? Naturligvis er hun også anti-"russisk autoritarisme". Hun er imidlertid ikke et tysk, men et europæisk projekt, beregnet på at give affolkningspolitikken "et lyst, nyt, ungt ansigt". Dette er Hjalmar Schacht med grønt ansigt.

Ruslands nylige militære aktioner i Sortehavet har midlertidigt forhindret yderligere optrapning af denne situation. Putin har gjort det klart for Zelensky, at der ikke vil blive tolereret noget vrøvl med hensyn til Krim. I mellemtiden har den amerikanske kongres bevilget penge til at føre 'krig med offentligt diplomati' mod Bælte- og Vejinitiativet. Og vi skal holde øje med situationen i Centralafrika, hvor blandt andet Rusland, Frankrig, Storbritannien, Kina og USA er involveret under dække af skiftende prioriteter i klimaændringernes æra.

Arbejdet i Komitéen for modsætningernes Sammenfald, som det blev udtrykt i Harley Schlangers interview med oberst Richard Black i dag, og processen med rekruttering af andre, herunder fra det amerikanske militær, til at stille sig solidarisk med oberst Blacks politik, udfordrer militære og andre

institutioner til at tilkendegive over for verden, at amerikanerne ikke tror på tortur af fanger eller civile, ikke tror på mishandling eller drab på civile befolkninger under krig, ikke tror på at tage nationers madforsyninger eller tilbageholde medicin og vacciner. Et verdensomspændende sundhedsprogram med tilstrækkeligt med vand, strøm, transport, hospitaler, vacciner og medicin, medicinsk personale og skoler er den eneste løsning på kort sigt. Dette vil fungere, ikke alene for at forhindre verdenskrig, ikke alene for at opretholde vores fortsatte eksistens som en art fri for forestående, endnu mere dødbringende pandemier. Denne forpligtelse til en ny global sundhedsplatform kan være den eneste måde at befri den transatlantiske verden fra sin nuværende tilstand af moralsk sammenbrud. Helga Zepp-LaRouches interview om oprindelsen og formålet med Schiller Instituttet, som vil blive gjort tilgængeligt i weekenden, er en perfekt introduktion til dem der ønsker at vide, hvorfor vi gør hvad vi gør, og hvad vi kæmper for.

Billede credits: Garry Knight CC0 1.0 Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication